

Нѣкои ся мудрували, че человѣкъ е създаденъ само за тѣло-то и за този врѣмennyй свѣтъ, и отъ това сж заключавали, че сичко-то благополучие на человѣка ся состои въ задоволство-то и наслажденіе-то на чувства-та. Други пакъ, като сж искали да отмѣтятъ това твърдованіе като лъжо-вно, впаднѣли сж въ другъ подобни глупостъ, да учатъ сирѣчъ, че съ това человѣкъ е само за душа-тѣ и за онзи свѣтъ създаденъ, и че този врѣмennyя-тѣ свѣтъ трѣба да го сматрятъ като чуждо и за нищо нѣщо. Мнозина сж искали да подкрепятъ съсъ свято-то Писаніе това послѣдне-то мудрованіе, и тѣй като сж разгледвали това нѣщо само отъ единъ странъ и на криво, подхлѣзнили сж ѹж въвъ сѣкакви прѣмо противни на человѣческо-то естество мудрованія, и отъ тука сж произлѣзли пости-тѣ, неженяніе-то, пустинничество-то и отрияніе-то отъ мира. Истинна-та неможе да бѫде истина, ако има въ неї смѣсено и най-малкѣ лъжя; или трѣба съвсѣмъ цѣла истина или лажя. И тѣй никакъ друго-яче не може да ся дойде до чиста-тѣ истини, освѣнъ когато разумно ся мысли и ся разсѫжда, и да ся распознава и да ся раздѣля сѣко едно нѣщо какъ е отъ какъ не е. Ето прочее, здравыятъ разумъ като слѣдувамы какъ трѣба да мыслимъ и да мудрувамы за тѣзи работы, *Създаде Богъ человѣка*, казува свято-то писаніе, отъ земиѣ или прѣсть; ето тѣлесна-та частъ на человѣка; и *духъ въ лице-то му духъ живота*: Ето словесна-та и разумна-та частъ. Между тѣзи двѣти части прочее потрѣбно е голѣмо согласіе да бѫде, зарадъ взаимно-то тѣхно сохраненіе и совѣренство. Тѣло-то изискова и желае сичко това което услаждава неговы-тѣ чувства, а словесныя-тѣ разумъ показува онова което е полезно и праведно. Отъ това слѣдува сички-тѣ тѣлесни наши пожеланія, които сж согласни на разума, на ползъ-тѣ и на правдѣ-тѣ, да сж добры, понеже причиняватъ совѣренство, колкото на тѣло-то ни толкосъ и на словесность-тѣ отъ това же совѣренство ражда ся добродѣтель-та, отъ която зависи сичко-то наше вѣчно благополучие. Безъ врѣмennyй-тѣ животъ на този свѣтъ, неможе никакъ да ся има животъ вѣчный. Блаженство-то на вѣчность-тѣ ся ражда отъ разумно-то и добродѣтелно-то употребеніе на врѣмennyсть-тѣ.